

ring i arkiver, indtil der etableres en permanent ordning, eller der måtte blive indgået særlige aftaler med ophavsmændene om brug af det opbevarede materiale. På grundlag af denne rapport oprettedes i 1987 Statens Mediearkiv (nu Statens Mediesamling) i Statsbiblioteket i Århus. Mediesamlingen opbevarer bl.a. en stor del af udsendelserne fra Danmarks Radio, TV 2 og de lokale radio- og fjernsynsforetagender. De rettmæssige spørgsmål i forbindelse med opbevaringen og benyttelsen af udsendelserne er midlertidigt løst ved aftale mellem Statens Mediesamling og ophavsmændene repræsenteret af Samrådet for Ophavsret.

Under høringen har forslaget til § 33, stk. 1, fået tilslutning fra Statsbiblioteket, Advokatrådet og Kommunernes Landsforening. Statsbiblioteket ser imidlertid gerne, at arkivmaterialet kan gøres tilgængeligt for alle, hvis formål er at opnå forskningsmæssig relevant viden. Kommunernes Landsforening lægger i sit høringssvar tillige vægt på, at alle offentlige arkiver, herunder også kommunale arkiver, bør være omfattede af bestemmelsen.

Kulturministeriet kan på denne baggrund tiltræde forslaget om, at der skabes et ophavsretligt grundlag for arkivering af radio- og tv-udsendelser. Ministeriet finder imidlertid ikke, at der som foreslået af Ophavsretsudvalget er behov for en egentlig godkendelsesordning for de pågældende arkiver. Ministeriet finder endvidere, at den af udvalget foreslåede bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler for arkivernes indretning og drift mv. er uhensigtsmæssig inden for rammerne af den ophavsretlige lovgivning. Disse forhold, der ikke har ophavsretlig karakter, reguleres bedst af den myndighed, der har det overordnede ansvar for det pågældende arkiv.

Forslaget til § 33 svarer til den svenske ophavsretslovs § 22 c, der blev gennemført i 1978 i forbindelse med en generel ordning for arkivering af radio- og tv-udsendelser. Ophavsretsudvalget i Finland har foreslået en tilsvarende bestemmelse.

Det konventionsmæssige grundlag for forslaget er Bernerkonventionens art. 9, stk. 2. Efter denne bestemmelse er det tilladt at foretage reproduktion af beskyttede værker i visse særlige tilfælde, under forudsætning af, at en sådan reproduktion ikke på skadelig måde påvirker den normale udnyttelse af værket og ikke på urimelig måde gør indgreb i ophavsmændens legitime interesser.

Efter forslaget til § 33, stk. 1, 1. pkt., må værker, som udsendes i radio eller fjernsyn, optages på bånd, film eller anden indretning, der kan gengive dem, og opbevares i Statens Mediesamling, såfremt udsendelsen er af dokumentarisk værdi. Med hensyn til forståelsen af udtrykket »udsendes i radio el-

ler fjernsyn« henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 2, stk. 3. Der foreslås ingen geografiske begrænsninger, dvs. at den ophavsretlige bestemmelse ikke udelukker arkivering af optagelser af udenlandske udsendelser, som kan modtages i Danmark. Den foreslåede bestemmelse regulerer ikke, hvem der må foretage optagelserne med henblik på arkiveringen. Optagelserne kan således foretages af Mediesamlingen selv, eller samlingen kan få optagelserne stillet til rådighed af radio- eller fjernsynsforetagenderne eller andre.

Det er efter forslaget en forudsætning for optagelsen og opbevaringen, at udsendelsen er af »dokumentarisk værdi«. Omfattet er herefter ikke alene nyheds- og aktualitetsudsendelser og diskussionsudsendelser, men også andre udsendelser med kulturelt, politisk eller økonomisk stof, der kan tillægges historisk relevans. Underholdningsudsendelser, tv-spil, hørespil og koncertoptagelser er også dækket af udtrykket dokumentarisk værdi. Derimod er udsendelser af biograffilm, grammofoonmusik og andet stof, der eksisterer uafhængigt af radio- eller tv-mediet, og som evt. har været genstand for en selvstændig udgivelse, ikke omfattet af bestemmelsen.

Efter forslaget til § 33, stk. 1, 2. pkt., må arkivet fremstille enkelte eksemplarer af udsendelserne i sikkerheds- og beskyttelsesøjemed og til forskningsformål.

Udtrykket »enkelte eksemplarer« indebærer, at der kun må fremstilles så mange kopier af optagelserne, som er nødvendige til varetagelse af de nævnte hensyn.

De opbevarede udsendelser må efter forslaget kopieres »i sikkerheds- og beskyttelsesøjemed«. Det er således tilladt for Mediesamlingen at tage en sikkerhedskopi af en optagelse af en udsendelse. Herved mindskes risikoen for, at udsendelsen går tabt, såfremt den oprindelige optagelse skulle bortkomme el.lign. Det er endvidere tilladt at kopiere udsendelserne i beskyttelsesøjemed, herunder at overføre optagelsen til et andet bånd- eller videoformat el.lign., såfremt den oprindelige optagelse er af en sådan ringe holdbarhed, at den ikke på forsvarlig vis kan opbevares i Mediesamlingen. Det samme gælder, hvis optagelsen foreligger på et medium eller i et format, som ikke er anvendeligt på samlingens afspilnings- eller kopieringsapparat.

Med udtrykket »forskningsformål« menes ikke alene, at udsendelserne stilles til rådighed for den videnskabelige forskning, herunder medieforskning, men også anden forskning. Omfattet er primært forskere og studerende fra universiteter og andre højere læreanstalter. Journalister fra dagspressen eller de elektroniske medier har imidlertid også adgang til